Nr. 2. Toruń, dnia 4-go lutego 1928 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY

Województwa Pomorskiego.

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego": Pomorski Urząd Wojewódzki, Toruń.
Prenumerata kwartalna 3 złote. — Cena ogłoszeń: wiersz łamowy 60 gr.

TREŚĆ:

5. Zestawienie niektóych publikacyj z Dziennika Ustaw Rzplitej Polskiej.

Zwraca się uwagę na następujące publikacje:

Nr. 3 Dz. Ustaw:

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 18 — z dnia 23. 12. 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej;

poz. 22 — z dnia 28. 12. 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich.

Nr. 4 Dz. Ustaw:

Protokóły:

poz. 24 — w przedmiocie otwarcia dróg celnych i innych przejść przez polsko-niemiecką granicę, podpisany w Poznaniu dnia 2 grudnia 1925 r.;

poz. 25 — dodatkowy sporządzony w Poznaniu dnia 27 października 1927 r. do polsko-niemieckiego protokółu w przedmiocie otwarcia dróg celnych i innych przejść przez granicę polsko - niemiecką, podpisanego w Poznaniu dnia 2 gruunia 1925 r.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej:

poz. 26 — z dnia 11 stycznia 1928 r. w sprawie zmian i uzupełnień niektórych postanowień ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Nr. 5 Dz. Ustaw:

Rozporządzenie Ministra:

poz. 34 — Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 30 grudnia 1927 r. w sprawie uchylenia zarządzenia pruskiego Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1900 r., ustalającego wzór listów dłużnych (obligacyj) na okaziciela, wydawanych przez powiatowe związki komunalne i gminy miejskie oraz wiejskie.

Nr. 7 Dz.Ustaw:

Rozporządzenie Mistra:

poz. 50 — Rolnictwa z dnia 10 stycznia 1928 r. o zabronieniu polowania na łosie-byki, dropie i wiewiórki.

Nr. 8 Dz. Ustaw:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

poz. 54 — z dnia 16 stycznia 1928 r. o stanie wojennym.

Rozporządzenie Rady Ministrów:

poz. 57 — z dnia 21 grudnia 1927 r. o przemyśle zastawniczym.

6. Komunikat Ministerstwa Robót Publicznych, dotyczący egzaminów na mierników przysięgłych.

W myśl § 26 rozporządzenia z dnia 26. lutego 1926 r. (Dz. U. Rz. Nr. 33. poz. 203) zawiadamia się, że egzaminy na mierniczych przysięgłych w terminie wiosennym odbędą się dla kandydatów, przynależnych pod względem terytorjalnym do Komisji egzaminacyjnej w Warszawie, w drugiej połowie kwietnia br. Bliższe szczegóły, jak termin, lokal i godzina rozpoczęcia egzaminu będą podane pisemnie każdemu poszczególnemu zgłoszonemu i dopuszczonemu do egzaminu kandydatowi.

Równocześnie przypomina się, że w myśl § 7, na wstępie powołanego rozporządzenia kandydaci, którzy pragną być dopuszczeni do egzaminu w terminie wiosennym, winni złożyć należycie udokumentowane podanie (§ 8 wspomnianego wyżej rozporządzenia) w ciągu lutego b. r. na ręce Sekretarza Komisji egzaminacyjnej w Warszawie, ul. Foksal 11) lokal Wydziału Miernictwa Ministerstwa Robót Publiczych). Tam też można nabyć wykaz ustaw, rozporządzeń i przepisów, wymaganych przy egzaminie.

Warszawa, w styczniu 1928 r.

7. Ogłoszenie wyniku wyborów dodatkowych do sejmiku wojewódzkiego.

W związku z ogłoszeniem wyniku wyborów do Pomorskiego Sejmiku Wojewódzkiego zamieszczonem w Dzienniku Urzędowym Wojewódzwa Pomorskiego No. 35 z dnia 26 listopada 1927 r. poz. 196., ogłaszam niniejszem wynik wyborów dodatkowych, przeprowadzonych w powiatach tczewskim i tucholskim na skutek odmowy przyjęcia mandatów przez członków tegoż sejmiku wojewódzkiego,

wybrano

a) w powiecie tczewskim:

1) Jana Pawłowskiego członkiem, w miejsce Wacława Dytkiewicza,

b) w powiecie tucholskim:

1) Teodora Borzyszkiewicza członkiem, w miejsce Czesława Tollika.

2) Władysława Wieczora zastępcą członka, w miejsce Teodora Borzyszkiewicza dotychczasowego zastępcy członka sejmiku wojewódzkiego.

Toruń, dnia 14 stycznia 1928 r.
L. dz. III. A. — 109/28.

Wojewoda

8. Publiczna pochwała.

Feliksowi D ą b r o w s k i e m u z Nowegomiasta udzielam niniejszem publicznej pochwały za to, że dnia 17 lipca 1927 r. rzuciwszy się w nurty rzeki Drwęcy wyratował tonącą od śmierci z narażeniem własnego życia.

Toruń, 11 stycznia 1928 r.

Wojewoda:

9. Komunikat dotyczący rent dla robotników rolnych, obywateli polskich, za nieszczęśliwe wypadki przy pracy w Niemczech.

1) Na podstawie umowy zawartej przez Polskę w dniu 24. listopada rb. z Niemcami rozpoczną Niemcy od początku 1928 r. wypłacać polskim robotnikom rolnym i ich rodzinom należne im z Niemiec renty za nieszczęśliwe wypadki przy pracy i z powodu niezdolności do pracy, o ile wypłatę rent wstrzymały z powodu przebywania uprawnionych w Polsce.

Ci robotnicy rolni, którzy otrzymywali z polskich zakładów ubezpieczeń zasiłki, nie mają potrzeby wnosić nowych podań o renty niemieckie, gdyż Zakłady, które dotąd wypłacały im zasiłki, same zażądają od Niemiec podjęcia wypłaty należnych im rent.

Ci zaś robotnicy rolni, którzy zasiłków nie otrzymali, powinni w czasie najbliższym przesłać wszystkie dokumenty rentowe niemieckie (orzeczenia przyznające rentę i wstrzymujące jej wypłatę z powodu ich pobytu w Polsce) do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Departament Ubezpieczeń Społecznych).

2) To samo odnosi się do robotników rolnych, którzy ulegli nieszczęśliwemu wypadkowi przy pracy w Niemczech już po dniu 31. grudnia 1926 r.; pozatem nie wolno Niemcom wypłacać im jednorazowej odprawy zamiast renty. Niemcy muszą więc wypłacać im rentę wypadkową i to za czas od wypadku a nie dopiero od dnia 1. stycznia 1928 r. (jak się płaci tym polskim rencistom, którzy wcześniej ulegli wypadkowi) rodziny ich zaś powinny otrzymać od Niemiec, o ile robotnik rolny zginął w Niemczech na skutek nieszczęśliwego wypadku przy pracy, pośmiertne i odszkodowanie niewypłacone mu w chwili śmierci.

3) Od 24. listopada 1927 r. nie wolno już w Niemczech w ubezpieczeniu na wypadek choroby, niezdolności do pracy i od wypadków odmawiać polskim robotnikom rolnym i ich rodzinom wypłaty rent z powodu ich obywatelstwa polskiego lub pobytu w Polsce. Muszą być pod każdym względem traktowani tak jak robotnicy niemieccy, o ile byli ubezpieczeni.

4) W razie pokrzywdzenia przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową winni się zainteresowani zwracać o pomoc do Konsulatów Polskich o ile przebywają w Niemczech, zaś do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Departament Ubezpieczeń Społecznych), o ile przebywają w Polsce.

Toruń, 1. lutego 1928 r.

Wojewoda.

10. Ogłoszenie Starosty Krajowego Pomorskiego zawierające regulamin stosunków służbowych i uposażenia urzędników krajowych na Pomorzu.

Art. I.

Przepisy ogólne.

§ 1.

Regulaminowi niniejszemu podlegają wszyscy urzędnicy Krajowego Związku Pomorskiego, a więc urzędnicy głównego zarządu Starostwa Krajowego Pomorskiego i podległych mu zakładów, inspekcyj i instytucyj.

§ 2.

Urzędnikiem krajowym może być tylko obywatel polski nieskazitelnego prowadzenia się, który ukończył 18. rok życia i włada językiem polskim w mowie i piśmie.

Przyjęcie do służby nieletnich zależnie jest od pozwolenia ojca lub opiekuna, kobiet zamężnych od zgody męża.

Urzędnik zwolniony z urzędu lub wydalony w drodze dyscyplinarnej może być przyjęty do służby krajowej nie wcześniej jak trzy lata po prawomocności orzeczenia. Wyjątki dozwolone są za zgodą Wydziału Krajowego.

Urzędnicy krajowi dzielą się na:

a) urzędników stałych, t. j. takich, którzy otrzymali nominację na posadę, przewidzianą na etacie krajowym;

b) urzędników prowizorycznych, t. j. wszystkich innych, o ile ich stosunek służbowy nie opiera się na prywatnoprawnej umowie (urzędnicy kontraktowi).

Art. II.

Uposażenie urzędników krajowych.

§ 3.

Co do uposażenia urzędników krajowych obowiązują przepisy art. 3—7 i 11—17 ustawy z dnia 9. października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Nr. 116 poz. 924), a mianowicie otrzymują urzędnicy uposażenie tej grupy, która odpowiada liczbowo posiadanemu przez nich stopniowi słubowemu.

Wszelkie zmiany wprowadzone co do uposażenia urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych, obowiązują także co do urzędników krajowych.

Podział urzędników krajowych na stopnie służbowe zawiera załącznik 1.

Dyrektorzy i nauczyciele przy zakładach krajowych otrzymują te same pobory co dyrektorzy i nauczyciele przy analogicznych państwowych szkołach.*)

Starosta Krajowy może poszczególnym urzędnikom przyznać specjalne dodatki za spełnianie funkcyj nadzwyczajnych. Jeżeli urzędnik krajowy pobiera już emeryturę z kasy publicznej potrąca się wysokość emerytury od uposażenia.

Oprócz uposażenia ma urzędnik prawo do należności za delegacje, podróże służbowe i przeniesienia. Wysokość tych należności ustala Wydział Krajowy**).

Urzędnicy, którym Komisja Weryfikacyjna przyznała dodatek za studja wyższe, otrzymują przy pierwszem zaliczeniu uposażenie o jeden szczebel wyższe.

§ 4.

Dodatki reprezentacyjne i funkcyjne wyższych urzędników ustala osobno Wydział Krajowy, który może też przyznać w miarę potrzeby urzędnikom nadzwyczajne dodatki drożyźniane oraz dodatki wyrównawcze wzamian za udogodnienia i świadczenia, przysługujące urzędnikom państwowym†).

§ 5.

Wartość wolnego mieszkania, światła, opału, wiktu zakładowego i dochodu z oddanych ogrodów warzywnych potrąca się od uposażenia.

§ 6.

Przy wymiarze dodatku za wysługę lat czas służby urzędnika liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby w Starostwie Krajowem. Czas ponad 6 miesięcy w pierwszym i ostatnim roku liczy się za pełny rok. Chorób nie liczy się za przerwę.

W czasie przejściowym może komisja weryfikacyjna

---

*) porównaj jednak § 16 Rozp. Prez. Rzplitej z 30. XII. 1924. (Dz. Ust. Nr. 118 poz. 1073).

**) porównaj jednak § 17 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 30. XII. 1924. (Dz. Ust. Nr. 118 poz. 1073).

†) porównaj jednak § 15 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 30. XII. 1924. (Dz. Ust. Nr. 118 poz. 1073).

wybrana przez Wydział Krajowy zaliczyć do czasu wysługi pewną ilość lat według następujących zasad.*)

1 Kto już był urzędnikiem państwowym bezpośrednim lub pośrednim, komunalnym opłacanym lub nieopłacanym przez państwo wzgl. gminę i następnie objął urząd w Starostwie Krajowym temu zalicza się cały dawniejszy czas urzędowania:

a) jeśli urząd dawniejszy i urząd nowy wymagały tych samych kwalifikacyj, lub,

b) jeśli urząd nowy jest tego samego rodzaju jak urząd dawniejszy.

Czas służby przygotowawczej zalicza się również, jeśli złożono przysięgę lub przyrzeczenie.

Urzędowanie liczy się w przypadku, podanym pod niniejszą liczbą dopiero od doręczenia nominacji wzgl. wcześniejszego złożenia przysięgi lub przyrzeczenia.

Do czasu urzędowania dawniejszego nie zalicza się czasu, podczas którego urzędnik odnośny był emerytem lub z jakichkolwiekbądź innych powodów nie sprawował urzędu.

2) Kto nie podpada pod liczbę 1. lecz ukończył uniwersytet lub zakład równorzędny, zdał następnie odnośny egzamin (egzamina) i był czynnym w tym wolnym zawodzie, do którego się odnosił egzamin (egzamina), temu zalicza się czas od ukończonego 25. roku życia. jednakże nie więcej, niż lat 20.

Złożenie wspomnianego egzaminu (egzaminów) dopiero po 25-tym roku życia nie zmienia nic w zaliczeniu czasu od 25-go roku życia.

3) Kto nie podpada ani pod liczbę 1. ani pod 2. temu zalicza się czas dawniejszego zajęcia od skończonego 30. roku życia, jednakże nie więcej niż lat 20.

4) W przypadkach podanych pod liczbami 2 i 3 wolno zawrzeć umowę, pedług której zalicza się czas dawniejszezajęcia od późniejszego wieku niż 25. wzgl. 30. roku życia.

5) Kto był najpierw urzędnikiem w myśl liczby 1. i następnie przeszedł do zawodu wolnego w myśl liczby 2. wzgl. 3. lub odwrotnie, temu zalicza się:

a) czas urzędowania stosownie do liczby 1.

b) czas zajęcia w zawodzie wolnym stosownie do liczby 2. i 4. wzgl. 3. i 4.

6). Od czasu zaliczalnego potrąca się czas służby wojskowej tylko wtenczas, jeżeli chodzi o spełnienie normalnej powszechnej powinności wojskowej.

7. W przypadkach pod liczbą 2, 3, 4, i 5 nie zalicza się pod żadnym warunkiem czasu. podczas którego odnośny późniejszy urzędnik nie był w żadnym zawodzie czynnym.

Zajęcie ponad dziewięć miesięcy w pierwszym i ostatnim roku liczy się jako pełny rok kalendarzowy.

Art. III.

Mianowanie urzędników krajowych.

§ 7.

Starostę Krajowego wybiera Sejmik Wojewódzki na conajmniej 6, a najwięcej 12 lat. Wybór Starosty Krajowego wymaga zatwierdzenia Ministra Spraw Wewnętrznych (§87 Ord. Prow.).

Zastępcę Starosty Krajowego i Naczelników Wydziałów Starostwa Krajowego wybiera Sejmik Wojewódzki, który może prawo to przelać na Wydział Krajowy.

Innych stałych urzędników Zarządu Głównego, Inspekcyj budowlanych, Zakładów i Instytucyj krajowych mianuje Wydział Krajowy według etatu ustalonego przez Sejmik Wojewódzki.

Starosta Krajowy mianuje wszystkich prowizorycznych urzędników Zarządu Głównego, Inspekcyj budowlanych oraz wyższych i średnich urzędników prowizorycznych Zakładów Krajowych.

Niższych prowizorycznych urzędników zakładów mianuje Dyrektor Zakładu.

Nominacje urzędników Pomorskiego Stowarzyszenia Ubezpieczeń od ognia w Toruniu reguluje statut tego Towarzystwa.

§ 8.

W dekrecie nominacyjnym, opiewającym na nazwisko urzędnika, musi być podane:

a) czy nadaje się posadę stałą, czy też nominacja jest prowizoryczna,

b) stopień służbowy i funkcję,

c) miejsce służbowe (siedziba).

d) data zamianowania,

e) ilość lat, zaliczonych do dodatku za lata starszeństwa i do emerytury.

Nominacje dokonane przed wydaniem tego regulaminu zatrzymują swą ważność, choćby nie odpowiadały po wyższym przepisom, przyczem nominacje dożywotnie etatowe uważa się za nadanie stałej posady w myśl niniejszego regulaminu.

§ 9.

Starostwo Krajowe może w celu obsadzenia stałej posady rozpisać konkurs, nadanie stałej posady może być uzależnione od złożenia z dobrym wynikiem egzaminu praktycznego. Bliższe postanowienie co do przedmiotów egzaminu i składu komisji egzaminacyjnej będą wydane osobno.

Art. IV.

Obowiązki urzędników krajowych.

§ 10.

Stali urzędnicy krajowi składają przy objęciu urzędowania w ręce Starosty Krajowego, lub wyznaczonego przezeń urzędnika przysięgę według roty ustanowionej dla urzędników samorządowych w rozporządzeniu Ministerstwa b. dz. Pruskiej z dnia 9. 8. 1920. poz. 415 Dz. Urz. nr. 52 (Zał. 2.).

Urzędnicy prowizoryczni składają w miejsce przysięgi przyrzeczenie tej samej treści.

§ 11.

Urzędnik krajowy obowiązany jest do przestrzegania konstytucji jako też i innych obowiązujących ustaw i przepisów, ma się poświęcać służbie z całą gorliwością, sumiennością, spełnić swe obowiązki bezstronnie i bezinteresownie, winien dotrzymać tajemnicy urzędowej, przestrzegać godzin pracy, być posłusznym wobec przełożonych, a w służbie i poza służbą strzedz powagi swego stanu i zachowywać się zgodnie z wymaganiami honoru i przyzwoitości.

Urzędnikowi krajowemu nie wolno bez wyraźnego zezwolenia Starosty Krajowego przyjmować innego zajęcia zarobkowego.

Każdy urzędnik krajowy z wyjątkiem Starosty Krajowego i jego zastępcy może być przeniesiony na inną posadę z równem uposażeniem etatowem za wynagrodzeniem kosztów przeprowadzki w myśl każdorazowego obowiązujących przepisów.

Przeniesienia urzędników wyższych dokonuje Wydział Krajowy.

§ 12.

Szczegółowe przepisy służbowe zawiera instrukcja Starostwa Krajowego i regulaminy zakładów, wzgl. Statut Pomorskiego Stowarzyszenia Ubezpieczeń od ognia w Toruniu.

---

*) porównaj jednak § 23 Rozp. Prez. Rzeczypospolitej z 30 XII. 1924) Dz. Ust. Nr. 118 poz. 1073).

Art. V.

Urlopy.

§ 13.

Każdy urzędnik, który przesłużył conajmniej 6 miesięcy, ma prawo do corocznego urlopu dla wypoczynku, o ile nie zachodzą ważne przeszkody służbowe.

Niższym i średnim urzędnikom przysługuje 4 tygodniowy, wyższym 6 tygodniowy urlop. Urlopy do dwóch dni w Głównym Zarządzie udziela Naczelnik Wydziału w porozumieniu z Naczelnikiem Wydziału Personalnego, w Inspekcjach budowlanych Kierownik Inspekcji budowlanej, w Zakładach Dyrektor Zakładu, ponadto Starosta Krajowy.

Przepis ten nie dotyczy jednak niższego personelu zakładów (pielęgniarzy, dozorców i t. d.), którzy według podziału służby korzystają z wolnych dni powszednich. Urlopy doroczne tego personelu reguluje się według regulaminów zakładowych i nie mogą przekraczać 3 tygodni w roku.

Urlopy ponad 6 tygodni wymagają zatwierdzenia Wydziału Krajowego, urlopy ponad 3 miesiące są z reguły połączone z wstrzymaniem wypłaty poborów służbowych.

Przetrzymanie urlopu uważa się za samowolne niestawienie się do służby.

Art. VI.

Odpowiedzialność dyscyplinarna.

§ 14.

Pod wzgl. odpowiedzialności dyscyplinarnej za wykroczenie służbowe obowiązują nadal przepisy § 98 ustawy prowincjonalnej z dnia 29. VI. 1875.

Art. VII.

Rozwiązanie stosunku służbowego.

§ 15.

Stosunek służbowy rozwiązuje się przez:
a) śmierć urzędnika,
b) rezygnację,
c) zwolnienie lub wydalenie ze służby,
d) przeniesienie w stan spoczynku.

Przyjęcie rezygnacji może być uzależnione od wykończenia rozpoczętych robót i należytego zdania czynności urzędowych.

Urzędnik prowizoryczny może być zwolniony nawet bez podania powodów za odpowiedniem wypowiedzeniem, urzędnik stały tylko w drodze prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.

W razie wdrożenia przeciw urzędnikowi śledztwa karnego, może go Starosta Krajowy zawiesić w urzędowaniu z ograniczeniem do połowy uposażenia służbowego.

§ 16.

Wdowom i sierotom po urzędnikach i emerytach przysługuje zaopatrzenie według §§ 17 i 26—36.

Art. VIII.

Emerytura, grosz wdowi i grosz sierocy.

§ 17.

Pod względem emerytury, grosza wdowiego i sierocego obowiązuje stałych urzędników krajowych ustawa z dnia 11. grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. Ust. 6 poz. 46 z dnia 19. stycznia 1924), z wszelkiemi późniejszemi zmianami, oraz rozporządzenia, wydane na jej podstawie, jednakże z tem, że służba w b. Związkach Krajowych b. dzielnicy pruskiej liczy się według art. 81 na równi ze służbą państwową jednego z b. państw zaborczych. Prawa, przysługujące w tej ustawie Prezydentowi Państwa przechodzą na Sejmik Wojewódzki. prawa, przysługujące Radzie Ministrów i Prezesowi Rady Ministrów, na Wydział Krajowy.

O przeniesieniu w stan spoczynku orzeka Wydział Krajowy.

Potwierdzam, że powyższy tekst „Regulaminu stosunków służbowych i uposażenia urzędników krajowych na Pomorzu" odpowiada brzmieniu, ustalonemu przez Tymczasowy Wydział Krajowy dnia 9. VIII. 1921 r., z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych uchwałami Sejmiku Wojewódzkiego z dnia 3. 1. 1923 r. i 8. 1. 1925 r., zatwierdzonemi reksyptami Minist. Spr. Wewnętrznych z 16 stycznia 1923 L. V. S. 50/23 i z 31. października 1925 r. L. S. Z. 2073/25.

Toruń, dnia 12. XII. 1925 r.

Starosta Krajowy Pomorski.

(—) Dr. Wybicki.

Załącznik 1.

Podział urzędników krajowych podług stopni służbowych*)

IV. stopień służbowy

Starosta Krajowy Pomorski.

V. stopień służbowy

1) Zastępca Starosty Krajowego,
2) Dyrektor budowy Zakładu elektryfikacyjnego w Gródku**),
3) Dyrektorowie zakładów psychjatrycznych w Kocborowie, Świeciu i Naczelny Dyrektor Krajowych Zakładów Opieki Społecznej w Wejherowie.

VI. Stopień służbowy

1) Naczelnicy Wydziałów Starostwa Krajowego,
2) Lekarze prymarjusze przy zakładach krajowych.

VII. stopień służbowy

1) Krajowi inspektorzy budow.,
2) Dyrektor zakładu dla ubogich i korygendów w Chojnicach,
3) Starsi referenci,
4) Lekarze ordynatorzy,
5) Rendant Głównej Kasy Krajowej.

VIII. stopień służbowy

1) Referenci,
2) Lekarze asystenci,
3) Kierownik oddziału wychowawczego w zakładzie w Chojnicach,
4) Stali kapelani przy krajowych zakładach,
5) Inspektorze administracyjni w Krajowych Zakł. w Świeciu, Kocborowie i Wejherowie.

IX. stopień służbowy

1) Kasjer Głównej Kasy Krajowej,
2) Wyższy książkowy Głównej Kasy Krajowej,
3) Wyżsi sekretarze Starostwa Krajowego,
4) Wyżsi techniczni sekretarze,
5) Rendanci przy zakładach krajowych w Kocborowie, Świeciu, Wejherowie i Chojnicach.

---

*) Podział Urzędników Pomorskiego Stowarzyszenia Ubezp. od ognia regulują odrębne przepisy.

****) Wobec uworzenia spółki akcyjnej „Gródek" bezprzedmiotowe.**

X. stopień służbowy.

1) Sekretarze Starostwa Krajowego,
2) Techniczni Sekretarze Starostwa Krajowego,
3) Książkowi,
4) Inspektorzy ekonomji w zakładach krajowych,
5) Sekretarze przy zakładach krajowych.

XI. stopień służbowy

1) Asystenci administracyjni i techniczni,
2) Inspektorzy domowi,
3) Drogomistrze,
4) Wyżsi klucznicy,
5) Pierwszy maszynista zakładu w Kocborowie.

XII. stopień służbowy

1) Asystenci pomocniczy,
2) Kanceliści egzaminowani,
3) Stenotypiści egzaminowani,
4) Wychowawcy w krajowych szkołach dzieci upośledzonych,
5) Wyżsi maszyniści w zakładach w Chojnicach, Świeciu i Wejherowie,
6) Dozorcy szosowi,
7) Administratorowie rolniczy,
8) Wyżsi pielęgniarze w zakładach psychjatrycznych i naddozorcy (gospodarze) Zakladu w Chojnicach,
9) Naczelni ogrodowi.

XIII. stopień służbowy

1) Starsi pomocnicy biurowi,
2) Kanceliści,
3) Stenotypiści,
4) Drukarze,
5) Główni woźni,
6) Maszyniści,
7) Klucznicy,
8) Pielęgniarze w zakładach psychjatrycznych,
9) Wyżsi dozorcy w zakładzie dla ubogich i korygendów,
10) Rzemieślnicy kwalifikowani,
11) Ogrodowi,
12) Pierwsze kucharki,
13) Pierwsze praczki.

XIV. stopień służbowy

1) Pomocnicy biurowi,
2) Dozorcy w zakładzie dla ubogich i korygendów,
3) Woźni,
4) Palacze.

XV. stopień służbowy.

1) Młodsi pomocnicy biurowi,
2) Woźni pomocnicy,
3) Stróże,
4) Palacze,
5) Inny personał pomocniczy.

Załącznik 2.

Rota przysięgi.

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu na powierzonem mi stanowisku pożytek Państwa Polskiego oraz dobro publiczne mieć zawsze przed oczyma; władzy zwierzchnicj Państwa Polskiego wierność dochować, wszystkich obywateli w równem mając zachowaniu, przepisów prawa strzedz pilnie, obowiązki moje spełniać sumiennie i gorliwie, rozkazy przełożonych wykonywać dokładnie, tajemnicy urzędowej dochować. Tak mi Panie Boże dopomóż".

Powyższy regulamin wraz z 2 załącznikami ogłaszam zgodnie z § 8 ordynacji krajowej.

Toruń, dnia 4 lutego 1928 r.

Starosta Krajowy Pomorski:
(—) Dr. Wybicki.

11. Ogłoszenie Wydziału powiatu wejherowskiego o przerachowaniu i spłacie nieumorzonej części pożyczki z 1885 r.

§ 1.

Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań samorządowych oraz obligacyj opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. N. 115, poz. 1026) Wydział Powiatowy Wejherowo postanowił przerachować i spłacić w dniu 1-go lipca 1927 r. nieumorzoną część 3½% pożyczki obligacyjnej powiatu wejherowskiego z r. 1885, emitowanej w pierwotnej wysokości 420.000 mk.

§ 2.

Przerachowaniu podlegają wszystkie obligacje niewylosowane na sumę 110.800 mk. i wylosowane po 1913 r., a nieprzedstawione do zapłaty na sumę 27.300 mk., razem na sumę 138.110 mk., znajdujące się w obiegu w następujących odcinkach:

V. emisja Lit.	A	76 sztuk	po mk.	1000 =	76.000 mk
„	B	89 „	„ „	500 =	44.500 „
„	C	88 „	„ „	200 =	17.600 „

§ 3.

Obligacje wymienione w § 2 zostaną przerachowane zgodnie z § 2 rozporządzenia Prezydenta z dnia 14 maja 192 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441) według skali 1 zł = 0,81 mk. na 15% sumy pierwotnej.

Poszczególne więc odcinki zostaną przerachowane:

Lit. A	á 1000	mk.	na	185,18 zł.
„ B	á 500	„	„	92,59 „
„ C	á 200	„	„	37,03 „

§ 4.

Przy spłacie kapitału zostaną wypłacone zaległe procenty od 1 lipca 1925 r. do 1 lipca 1927 r. w wysokości 3½% w stosunku rocznym, a mianowicie:

od obligacji Lit.	A á 1000	mk.	=	12,96
„ „	B á 500	„	=	6,48
„ „	C á 200	„	=	2,58

§ 5

Ogłoszenie o spłacie pozostałego kapitału długu nastąpi w Monitorze Polskim, Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, Orędowniku Urzędowym powiatu wejherowskiego i Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego.

§ 6.

Wypłata za przedstawione obligacje łącznie z wypłatą procentów będzie dokonywaną w Powiatowej Kasie Komunalnej w Wejherowie.

§ 7.

Zgodnie z niniejszym planem zostaną spłacone obligacje, których właściciele nie podpadają pod § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441).

Plan przerachowania obligacyj, stanowiących własność obywateli niemieckich, austrjackich, węgierskich i rosyjskich, zgodnie § 12 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 507) będzie ustalony po ogłoszeniu przez Pana Ministra Skarbu terminu rozpoczęcia konwersji tych obligacyj.

§ 8.

Koszta przerachowania nie będą liczone posiadaczom obligacyj.

§ 9.

Rozrachunek z tytułu spłaty kapitału długu, procentów i kosztów przerachowania od $3^1/_2$% pożyczki obligacyjnej 1886 r. z powiatem puckim (morskim), zostanie dokonany na zasadach ustalonych w wyroku Sądu Administracyjnego z dnia 26 listopada 1889 r. drogą porozumienia pomiędzy powiatami Wejherowskim i Puckim (Morskim).

Wejherowo, dnia 2 marca 1927 r.

Wydział Powiatu Wejherowskiego:

Lipski, starosta.

Stróżyński.

Dąbrowski.

Na zasadzie § 4 rozporządzenia Prezydenta z dnia 27-go grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj opartych na takich zobowiązaniach (Dz U. R. P. Nr. 115, poz. 1026) zatwierdzam plan konwersji i spłaty $3^1/_2$% pożyczki obligacyjnej powiatu wejherowskiego z roku 1885 przyjęty przez Sejmik Powiatowy powiatu Wejherowskiego, uchwałą z dnia 30 listopada 1926 roku, w brzmieniu, nadanem mu uchwałą Wydziału Powiatowego powiatu Wejherowskiego z dnia 2 marca 1927 r.

w z. Ministra Skarbu:

(—) Grodyński,

Podsekretarz stanu.

Zgodnie z uchwałą Sejmiku Powiatowego z dnia 30-go listopada 1926 r. podaje Wydział Powiatowy powyższy plan spłaty do ogólnej wiadomości i wyznacza jako termin spłaty obligacyj i kuponów dzień 1 maja 1928 r. Wszystkie osoby, które są obywatelami Państwa Polskiego wzgl. W. M. Gdańska i które posiadają obligacje wymienione w planie spłaty, wzywa się więc do przedłożenia obligacyj i kuponów Wydziałowi Powiatowemu powiatu Wejherowskiego najpóźniej do dnia 1 maja 1928 r. celem zrealizowania. Ogłoszenie niniejsze nie narusza praw, wynikających z § 801 kodeksu cywilnego z dnia 18 sierpnia 1896 r.

Wejherowo, dnia 11 października 1927 r.

L. 3385/27 r. W. P.

Imieniem Wydziału powiatu wejherowskiego:

Lipski,

starosta.

Czcionkami Drukarni Robotniczej W. Pawlak i S-ka w Toruniu.